

hans Myndighed eller Opsigt, til utugtig Omgængelse, straffes med Fængsel indtil 6 Maaneder“. Det vil altsaa ogsaa ramme det offentlige Fruentimmer, der forfører en ung Person under 18 Aar til Utugt, og for saa vidt er det det samme Tilfælde, som omhandles i vort Forslags § 1, 2det Stykke. Men ganske vist forudsættes der en Forførelse fra hendes Side, medens vi tage det Tilfælde, at hun øver Utugt, selv om der ikke behøves nogen Forførelse. Imidlertid har man i Norge en Bestemmelse, der kommer ind paa det samme, idet det i § 212 hedder: „Har den skyldige foretaget en utugtig Handling“ — der kræves altsaa ikke Forførelse — „med Barn under 16 Aar eller forledet noget saadant til utugtigt Adfærd, anvendes Fængsel indtil 3 Aar“. Det eneste, der efter vor Bestemmelse vil blive strafbart, men som ikke vil blive det i Norge, er det Tilfælde, at et offentligt Fruentimmer ikke forfører, men øver Utugt med en Mandsperson mellem 16 og 18 Aar. Det Tilfælde ramme vi, men det rammer det norske Forslag ikke. Til vort Forslags § 2 har jeg ikke kunnet finde noget tilsvarende i det norske Straffelovsfor-
 slag, hvilket for øvrigt er rimeligt nok, da det jo er en Bestemmelse, der er knyttet ganske specielt til den danske Lov om Løsgænger og Betleri af 3dje Marts 1860. Derimod har man med Hensyn til Alfonser, som omhandles i vort Forslags § 3, og med Hensyn til Bordelværter og Bordelværtinder, som omhandles i vort Forslags § 4, ogsaa Bestemmelser i det norske Forslag. De maa, saa vidt jeg skønner, nærmest falde ind under det norske Forslags § 206, hvori det hedder: „Hvo, som af Vindesygge fremmer andres utugtige Omgængelse, eller som udnytter denne i vindesygt Øjemed, straffes med Fængsel indtil 2 Aar. Under særdeles formildende Omstændigheder kan Bøder idømmes.“ Jeg indrømmer, at det norske Forslag gaar noget videre end Reglen i vort Forslags § 4, thi det det kan jo ikke nægtes, at for Eksempel den Husvært hos os, som faar en urimelig høj Leje af sine Værelser, fordi han lejer dem ud til Skøger, vil ikke kunne straffes efter vort Forslags § 4, fordi det ikke kan siges, at han „holder Bordel“ selv. Det er jo ikke for hans Regning, det drives; hans Indtægt stiger

og falder ikke med den Indtægt, som vedkommende Fruentimmer har. Derimod vil han rimeligvis falde ind under den norske Lovs § 206, idet det vel nok kan siges, at han benytter den utugtige Omgængelse i vindesygt Øjemed. Jeg tør i alt Fald ikke paastaa, at det ikke ligger i denne Paragraf. De Herrere ville se, at det er ganske upar-
 tisk, naar jeg anfører dette, selv om det kunde bruges mod Forslagsstillerne med Krav paa, at vi skulle gaa videre, end vi have foreslaaet. Hvad endelig angaar Bestemmelsen i § 5, da haves der noget tilsvarende i det norske Regeringsforslag § 155, der lyder saaledes: „Hvo, som med Kundskab eller Formodning om at lide af smitsom Kønssygdom ved legemlig Omgængelse eller ved utugtigt Forhold smitter eller udsætter nogen for Smitte, straffes med Fængsel indtil 2 Aar“. Denne Bestemmelse rammer altsaa ogsaa ægteskabelige Forhold. Det fremgaar til Overflod af Slutningsbestemmelsen i den samme Paragraf, hvor det hedder: „Er den smittede eller den for Smitte udsatte den skyldiges Ægtefælle, finder offentlig Forfølgning alene Sted efter dennes Begæring.“ Strafbart er altsaa Forholdet ogsaa inden for Ægteskabet, og det ikke blot, naar Smitte har fundet Sted, som vi foreslaa, men ogsaa, ligesom naar der er Tale om Omgængelse uden for Ægteskabet, naar blot den ene har været udsat for Smitte, idet den anden nemlig selv er smittet.

Det var altsaa den strafferetlige Side af Sagen, som jeg har belyst ved det norske Straffelovsfor-
 slag, og jeg vender mig nu igen til selve det norske Kommissionsfor-
 slag om det egentlige Prostitutionsfor-
 hold, altsaa til den mere sanitære eller „lægelige“ Side af Sagen, om jeg saa maa sige. Det vil da ses, at dette Forslag i Hovedsagen netop falder sammen med det, som vi have foreslaaet. Man kan naturligvis ikke sige, at det afskaffer, hvad vi foreslaa afskaffet, thi det findes ikke i Norge; Forholdet er jo det, at det ikke indfører, hvad vi foreslaa at afskaffe. Efter det norske Forslag, saa vel som efter vort, vil Forholdet altsaa være det, at der ikke finder nogen regelmæssig Kontrol Sted med de Fruentimmer, der drive Utugt som Erhverv. Det er Basis for det norske